

Sygn. akt I C 262/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Opocznie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2021 roku w Opocznie na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko (...) S.A. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 829,22 (osiemset dwadzieścia dziewięć 22/100) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 października 2019 roku do dnia zapłaty
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz pozwanego (...) S.A. (...) z siedzibą w W. kwotę 1.723,19 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia trzy 19/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. kwotę 255,67 (dwieście pięćdziesiąt pięć 67/100) złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet kosztów opinii;
5. nakazuje zwrócić pozwanemu (...) S.A. (...) z siedzibą w W. kwotę 255,67 (dwieście pięćdziesiąt pięć 67/100) złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet kosztów opinii.

Sygn. akt I C 262/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 listopada 2019 roku (data nadania) powód (...) Spółka z o.o. z siedzibą w Z., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 2.879,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu podał, że powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym. Klient powoda zlecił mu wykonanie naprawy uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego swojego pojazdu D. D. z OC sprawcy. Za wykonaną usługę powód wystawił fakturę VAT. Ubezpieczyciel dokonał korekt wysokości stawki za roboczogodzinę oraz koszty lakierowania. Wobec czego wypłacił tylko część kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Powód nabył od poszkodowanego w dniu 13 września 2019 roku wszelkie prawa do odszkodowania, jakie przysługiwały poszkodowanemu z tytułu szkody nr (...) wobec pozwanego /pозew k. 3-6/

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł, że wypłacone odszkodowanie w całości pokrywa uzasadnione ekonomicznie koszty naprawy,

wskazując, że stawka 200 zł za roboczogodzinę zastosowana przez powoda rażąco odbiega od stawek stosowanych na rynku. Nadto zakwestionował zasadność dodatkowej opłaty za mycie samochodu jako dodatkowej usługi, wskazując, iż jest to czynność służąca do przygotowania samochodu do lakierowania, a więc winna być skalkulowana w normach czasowych lakierowania. Nadto pozwany kwestionował zasadność zastosowania współczynnika na materiał lakierniczy w wysokości 121% / odpowiedź na pozew k. 48-50/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2019 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki D. D. nr rej. (...) należący do D. J..

Sprawca zdarzenia posiadał polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanego.

Poszkodowany zgłosił szkodę u pozwanego, który zarejestrował sprawę pod numerem (...). W wyniku zdarzenia z dnia 26 sierpnia 2019 roku w samochodzie D. uszkodzeniu uległa tylna prawa część nadwozia.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: akta szkody koperta k. 54, zeznania świadka D. J. k. 59v, płyta CD k. 61 00.04.11/.

Poszkodowany D. J. zlecił wykonanie naprawy pojazdu w autoryzowanym serwisie u powoda. Wcześniej pojazd D. był również naprawiany u powoda i poszkodowany był zadowolony z wykonanej usługi. Miało to być tzw. bezgotówkowe rozliczenie szkody.

/dowód: zeznania świadka D. J. k. 59v, płyta CD k. 61 00.04.11, upoważnienie k. 21, zlecenie naprawy k. 20/

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 września 2019 roku poszkodowany D. J. przeniósł na rzecz powoda (...) Sp. zo.o. w Z. wszelkie prawa do odszkodowania, nr szkody (...).

/dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 23/

Powód wykonał usługę naprawy pojazdu D. D. po szkodzie z dnia 26 sierpnia 2019 roku i wystawił w dniu 25 września 2019 roku fakturę VAT nr (...), na łączną kwotę 10.266,42 zł netto, to jest 12.627,70 zł brutto.

/dowód: faktura VAT k. 14-15/

Decyzją z dnia 17 września 2019 roku pozwany przyznał z tytułu szkody częściowej w pojeździe D. D. odszkodowanie w wysokości 5.301,01 zł w oparciu o kalkulację sporządzoną przez pozwanego, a następnie po weryfikacji faktury VAT wystawionej przez powoda, pozwany przyznała odszkodowanie w łącznej wysokości 8.567,82. Pozwane Towarzystwo (...) zweryfikowało stawkę za roboczogodzinę, uznając do wysokości 150 zł, wskazując, iż jest to stawka powszechnie stosowana na rynku, na którym działa powód. Pozwany nie uznał również kosztów mycia pojazdu, utylizacji i jazdy próbnej, wskazując, iż wykraczają one poza zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń jako niepozostające w związku przyczynowo-skutkowym ze zdarzeniem. A nadto ubezpieczyciel nie uznał zwiększonych kosztów lakierniczych w wysokości 121%.

/dowód: decyzje w aktach szkody k. 54/

Opiniujący w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu techniki i mechaniki pojazdów samochodowych, ruchu drogowego oraz diagnostyki i szacowania technicznego pojazdów M. B. (1) wycenił koszty naprawy samochodu D. D. o nr rej. (...) na kwotę 8.427,84 zł netto. Za zasadny uznał biegły przyjęty przez powoda współczynnik na materiały lakiernicze w wysokości 121%. Jest to zależne nie od marki samochodu, ale od stosowanych przez warsztat materiałów. Powód stosuje materiały P., a zatem prawidłowo zastosowano współczynnik 121%. Biegły dokonał także analizy rynku lokalnego województwa (...) w zakresie stosowanych stawek za roboczogodzinę. Jak wynika z jego analizy maksymalna stawka stosowana przez warsztaty w zakresie prac blacharsko-lakierniczych wynosi 150 zł.

Jak wynika z opinii biegłego, prace lakiernicze wymagają zachowania dużej czystości stanowiska jak i naprawianego pojazdu. Przed wprowadzeniem pojazdu do kabiny lakierniczej pojazd jest kilkukrotnie myty i czyszczony w celu usunięcia wszelkich pyłów i zabrudzeń. Mycie i czyszczenie odbywa się na różnych etapach naprawy, również po naprawie, i czynności te są wpisane w proces technologiczny naprawy.

Jazda próbna, jak wskazał biegły jest wykonywana w celu zdiagnozowania i sprawdzenia prawidłowo wykonanej naprawy podzespołów pojazdu odpowiadających za bezpieczeństwo (układ jezdnny, układ kierowniczy). Zakres naprawy w samochodzie D. D. dotyczył jedynie elementów nadwozia, zatem nie było konieczności wykonywania jazdy próbnej.

/dowód: opinia biegłego M. B. i opinia uzupełniająca k. 65-85, 106-111, 125-127/

Okoliczności faktyczne takie jak zaistnienie zdarzenia drogowego, posiadanie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przez sprawcę u pozwanego czy powstanie szkody i zakres uszkodzeń w pojeździe nie były sporne. Ponadto nie był spornym fakt wypłacenia przez pozwanego odszkodowania w kwocie 8.567,82 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu. Sporna pozostawała natomiast kwestia faktycznej wysokości szkody. Przy ustalaniu wysokości szkody w pojeździe Sąd oparł się na sporządzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki samochodowej, M. B. (1). Sąd uznał przedmiotową opinię za wiarygodną w całości i w pełni podzielił wnioski biegłego. Opinia ta została sporządzona w sposób rzetelny, była logiczna, spójna, nie zawierała sprzeczności. Biegły udzielił odpowiedzi na pytanie sformułowane w tezie dowodowej. W opiniach uzupełniających w sposób pełny i rzetelny odpowiedział na zastrzeżenia stron. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami, kompetentną i posiada duże doświadczenie w sporządzaniu tego typu opinii. Nie można również pomijać tego, że biegły swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułował po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją, została zatem sporządzona nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń. Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającemu z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 - publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97). Nadto Sąd oparł się na zeznaniach świadka D. J., którym Sąd dał wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady jak i w części co do wysokości, a swoją podstawę znajduje w treści art. 822 k.c.

Powód uzyskał wobec pozwanego roszczenie odszkodowawcze na skutek umowy cesji zawartej w dniu 13 września 2019 roku pomiędzy powodem jako nabywcą wierzytelności, a poszkodowanym D. J., co znajduje podstawę w art. 509 k.c. Strona pozwana nie kwestionowała w toku postępowania przysługującej powodowi legitymacji czynnej do występowania w niniejszym procesie.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, wyniku którego uszkodzony został samochód marki D. D. o nr rej. (...). Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. V. (...) w W.. Bezsporny pozostawał również zakres uszkodzeń w pojeździe. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotowe szkody. Sporną kwestią pozostawała jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Wyplacone odszkodowanie ma pozwolić na naprawienie pojazdu w zakresie niezbędnym do przywrócenia stanu sprzed powstania szkody, wykluczając jednocześnie możliwość wzbogacenia się poszkodowanego. Dochodzona kwota, pozwalająca na naprawienie szkody może zostać zakwestionowana tylko wtedy, gdy chodzi o dokonanie "ulepszeń" które nie istniały przed wypadkiem, bądź gdyby prowadziło to do zwiększenia wartości pojazdu w relacji do wartości sprzed wypadku. Przepis art. 363 § 1 k.c. obok roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego pozwala kształtować roszczenie odszkodowawcze w postaci obowiązku zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej. Suma pieniężna stanowiąca odszkodowanie odpowiadać ma wysokości szkody, dlatego też w tym wypadku ustalenie rozmiaru doznanej szkody ma istotne znaczenie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego odszkodowanie należne poszkodowanemu z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej powinno uwzględniać ceny nowych i oryginalnych części zamiennych oraz stawki stosowane w warsztacie wybranym przez poszkodowanego, o ile są to stawki stosowane i występujące na lokalnym rynku. Pogląd taki wyrażono m.in. w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie III CZP 32/03, opubl. M.Prawn. 2004/2/81 (podobnie: wyrok SN z 16 maja 2002 r., (...), wyrok SN z 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01), gdzie stwierdzono, że "odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku".

Jak wynika z opinii biegłego, że koszt naprawy pojazdu D. D. wynosił 8.427,84 zł netto. Lektura opinii oraz akt szkodowych wskazuje, że pozwany niezasadnie nie uznał kosztów podwyższenia kosztów materiałów lakierniczych. Jak wynika z przedstawionych dokumentów warsztat naprawczy zastosował lakiery typu P., a więc zasadnie zastosował współczynnik na materiały lakiernicze w wysokości 121%. Zarówno z opinii biegłego sądowego, jak i z doświadczenia Sądu wynika, że w ostatnich latach stawki za prace naprawcze i lakiernicze oscyływały w granicach 120-150 zł/rbg. Stosowana przez pozwanego stawka w wysokości 200 zł/rbg znacznie odbiega od stawek stosowanych na runku lokalnym (a nawet ogólnopolskim). Natomiast Sąd uznał za zupełnie nieuzasadnione koszty mycia pojazdu oraz wykonania jazdy próbnej. Jak zauważył biegły naprawa pojazdu po szkodzie obejmowała prace blacharsko-lakiernicze, a więc pojazd po naprawie nie wymagał jazdy próbnej, która i tak powinna być wliczona w proces technologiczny naprawy pojazdu. Podobnie proces mycia, który jest niezbędny z uwagi na wykonywane prace, nie można przystąpić do lakierowania samochodu zanim nie zostanie on dokładnie oczyszczony. Jak wskazał biegły mycie i oczyszczanie jest niezbędne kilkakrotnie podczas całego procesu lakierowania. Również po zakończonej pracy pojazd musi zostać wyczyszczony z pozostałości szpachli czy innych materiałów. Zatem czynności te winny być wliczone w proces technologiczny prac i wpływają na długość tego procesu, a co za tym idzie na ilość roboczogodzin niezbędnych do naprawy. Poszkodowany również wskazywał, iż kilkakrotnie korzystał z usług autoryzowanych serwisów, w tym powoda, zawsze gdy odbierał samochód był on czyste, jednak nie zauważył, by była to usługa dodatkowo płatna.

W zakresie dodatkowych kosztów utylizacji odpadów, biegły słusznie wskazał, iż są to koszty prowadzonej działalności gospodarczej, które są wliczone w stawkę za roboczogodzinę warsztatu.

Powód mimo stosowania bardzo wysokiej stawki za roboczogodzinę, doliczył nadmierne koszty za usługi dodatkowe, których koszt w żaden sposób nie został udowodniony.

Podsumowując, postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że pozwany, wypłacając odszkodowanie w kwocie 8.567,82 zł zaniżył jego wysokość. Koszty naprawy wynosiły bowiem 8.427,84 zł netto, przy uwzględnieniu 50% podatku 9.397,04 zł. Z tego wynika, że pozwane towarzystwo ubezpieczeń powinno dopłacić

powodowi brakujące odszkodowanie w kwocie 829,22 zł. Mając powyższe na uwadze, Sąd, na mocy art. 19 ust. 1, art. 34 ust. 1, art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 361 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. i art. 824 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 829,22 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 10 października 2019 dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie drugim sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie odsetek wydano w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c. Przepis art. 481 § 1 k.c. stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego ich rozdzielenia.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 1.361,33 zł, na które złożyły się: opłata od pozwu wysokości 200,- złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz część kosztów opinii biegłego w wysokości 244,33 złotych.

Pozwany poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 2.970,86 zł, na które złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,- złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,- złotych oraz część kosztów opinii biegłego w wysokości 2053,86 złotych.

Łącznie koszty procesu wyniosły 4.332,19 złotych. Powód wygrał proces w 28,8%, obciążają go zatem koszty w stosunku, w jakim oddalono powództwo, czyli 71,2%, co stanowi kwotę 3.084,52 złotych. Faktycznie powód poniósł koszty w wysokości 1.361,33 zł, stąd różnicę w kwocie 1.723,19 złotych Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu w punkcie 3 sentencji orzeczenia. Pozwanego obciążały koszty w stosunku 28,8%, tj. 1.247,67 złotych, a faktycznie poniósł koszty w wysokości 2.970,86 złotych.

W punkcie czwartym i piątym wyroku Sąd na podstawie art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku Sąd zwrócił stronom różnicę wynoszącą po 255,67 zł pomiędzy uiszczoną zaliczką na poczet opinii biegłego a faktycznymi kosztami jej sporządzenia.